

இயற்கையை, தான் மட்டுமே இரசிக்கவணேடும் என்ற எண்ணமில்லாதவன் கலஞ்சன். அதனால் தான் அழகு என்று காண்பதை ஓவியமாகவோ, புகைப்படமாகவோ ஒளிப்படமாகவோ சிறப்பிப்பிட்டு காலைக் காலமாக யாவருக்கும் காட்டி மகிழ்கிறான்.

இந்த மகிழ்ச்சி எனக்கும் அடிக்கடி வருவதுண்டு. அதனால் கமராவுடனே தான் எந்த விடும்முறை என்றாலும் கழிப்பனே. இது இன்று அல்ல அன்று தொடர்புத் தொடர்பும் பழக்கம். விடும்முறை என்றால் தனித்துச் சலெல்லும் பழக்கம் எனக்கு மிக அரிது. இன்று போல் கணவன், தனியாகவும், மனைவி தனியாகவும் விடும்முறைக்கு சலெல்லும் பழக்கம் குடிகொள்ளாத முதல் தலமுறை மனிதன் நான்.

முன்பு கொழும்பு சலெவது என்றால் பிற்பொகட்ட கவனம் என்று சொல்லி அனுப்புவார்கள். இப்போ பாங்காகப் போவது என்றால் அங்கு பணிகள் கவனம் என்று சொல்லி அனுப்புவார்கள். கொழும்பில் கொடுக்காவிட்டாலும் பின்பொகற்ற அடிப்பார்கள், ஆனால் இங்கு ஆண்கள் இடம் கொடுக்காமல் பணிகள் அடிக்க மாட்டார்கள் என்பது சிறு வறையாடும்.

பாங்காக்கை விட புக்கறெறும், பிப்பி அயலண்ட் மற்றும் ஜமேப்பொண்ட் அயலண்டும் (அது முன்பு ஜமேப்பொண்ட் நடித்த படம் ஒன்று எடுத்ததீ வு என்பதால் வந்த பெயர்.) ஒரு திரைப்படத்திற்கு வணேடிய அழகிய காட்சிகள் கொட்டிக்கிடக்கும் இடம், இதீ வு. நானும் மனைவியும் ஒருவா விடும்முறையில் சூற்றாலா போனோம்.

புக்கறெ் அன்று சூனாமியால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்ட இடம். இதனைத்தானோ அழகும் ஆபத்தும் ஒரே இடத்தில் என்றார்கள். அழகிய 5 நட்சத்திர விடும், காலை எழுந்ததும் உணவா. சற்று எட்டி நடந்தால் கடல். ஆசைதீ ர அலகைளாடன் நீ ந்தி மகிழ்ந்தோம்.

தனியாகவும், சோடியாகவும் பல நாட்களிலும் இருந்து வந்திருந்தார்கள். கொட்டலில் எமது அறகைக்கு நரேதாய்லாந்துப் பண்ணொருத்தி நரேத்திற்கு நரேம் ஆடை மாற்றிக்கொண்டு தலையில் ஒரு பபுவாடன் சூற்றிவாவாள். அந்தப் பபுவைச் சூற்றி ஒரு

வண்டும்! ஓரே வண்டும்!! தினம் மொய்த் தவண்ணமே இருக்கும்.

அவர்கள் கைகள் கோர்த்தவண்ணம் திரிவார்கள். சற்று Zoom பண்ணிக் கவனித்தால் அவன்தான் அவளைப் பிடித்திருப்பான். அவள் அந்தப் பிடியில் எந்தவித உணர்வும்கொண்டவளாகத் திரியவில்லை. அவள் காதலன் வயது ஒரு மூப்பது வயது மட்டுமே அவளை விட அதிகமாக இருக்கலாம்.

தினமும் ஏதாவது ஒரு இடத்திற்கு கொட்டல் Van இல் தனியாவும், குழுவாகவும் எம்மை அழைத்தச் செல்வார்கள். நாம் தனியாகச் செல்வதே வழக்கம். ஆனால் பிடி அயலன் டீ விற்கு கப்பலில் செல்ல வேண்டும் என்பதால் குழுவாகச் சென்றோம்.

அழகாக நான்கு அடக்கங்கள் கொண்ட பெரிய கப்பல். அது நீ ரகைக் கிழித்துக்கொண்டு புறப்பட்டது. எனக்கு படம் எடுக்க வேண்டும், எனவே மேல் அடக்கில் இருந்தால் சூலபம் என்று மேல் அடக்கை இருப்பாக்கூச்சென்று அமர்ந்து கொண்டேன்.

என் மனைவிக் கு ஒரு குணம், வயியில் என்றால் தலை எரியுது என்பா, குளிர் என்றால் விறகைக் குது என்பா. இயற்கையை என்ன நீ மோட் மபிலம் கட்டுப்படுத்த முடியுமா. சற்று நேரத்தில் “நீங்கள் படத்தை எடுங்கோ. நான் கீழ்தட்டில் இருக்கிறேன்” என்று புறப்பட்டது விட்டா.

நான் தனியாக நின்று படம் எடுத்துக் கொண்டு நின்றேன். பலர் செல்பி எடுத்தார்கள். ஒரு சிலருக்கு செல்பியில் திருப்தி இல்லை. தங்களை ஒருமூறை எடுத்து விடும்படி கேட்டார்கள். நானும் எடுத்து விட்டேன். அவர்களும் பார்த்து விட்டு “அடவடிவாக இருக்கிறது” என்று தங்கள் தங்கள் மொழிகளில் கபறினார்கள். மகிழ்ச்சியைக் காட்ட ஏது மொழி. அது தானாகப் புரியும்.

அவர்களுடைய மகிழ்ச்சி மேல்தளத்தில் ஒருவருக்கொருவர் பரவி என்னை ஒரு படப் பிடிப்பாளராக மாற்றி விட்டார்கள். என்னைப் படம் எடுக்க விடுகிறார்கள் இல்லையே என்று வளையே சற்றுச் சினந்து கொண்டாலும், அவர்கள் என் படப் பிடிப்பிற்கு தந்த சின்னச் சின்ன அங்கீகாரம் அபார மகிழ்ச்சியை தந்தது.

நடக்கடலில் இரு மலகைகள். ஒன்றை ஒன்று தழுவியதுபோல இருந்தன. ஆனால் அது ஒரு கோணத்தில் பார்த்தால் மட்டுமே அப்படித் திரியும்.

நான் அந்தக் கோணத்தில் அந்த மலகைகளில் ஒரு ஆணையும் பெண்ணையும் தடிக் கொண்டு நின்றபோது. மிக மிக அருகில் ஆணும் பெண்ணும் திரிந்தன. அவளது நீண்ட தலமையிர் என் கமராவை கடல் காற்றின் துணையோடு சூற்றிக் கொண்டது.

அவள் இடக்கைமேல் வலைபோட்டு பிடித்த மீன்போல் உடல் வலையால் பின்னப்பட்டது இருந்தது. பின்னலில் இடவைவளையப் பார்க்கும் போது இது தானாக விரும்பி வலையில் வீழ்ந்த மீன்போலவும் இருந்தது.

அட அவள் வறையாரும்ல்ல கோட்டலில் நம் முன்னறை மொடல்தான். ஆம் நான் முன்பு சொன்ன அந்தக் காதல் சோடிகள் தான் அவர்கள்.

தங்களுடைய கமராவைத் தந்து தங்கள் இருவரையும் படம் எடுத்து விடும்படி

சொன்னான். சரி எனக்கு கப்பல் போகும் வகைத்தில் நான் கண்வதை அந்த மலையே போய் விடும் என்ற ஏக்கம். அவர்களுக்கு மலையேறிய மலையே இல்லலை. அடிக் கடி கட்டிப்பிடிப்பதும். கொழும்பில் வாகன நெரிசலான நேரங்களில் ஒன்றை ஒன்று மூட்டுவது போல், அவர்களது இதழ்களும் அடிக் கடி நெரிசலையே பயன்படுத்தி மூட்ட முயன்றன. ஏனோ ஒரு இதழ் தகராறு பண்ணிய வண்ணமே இருந்தது. இந்தத் தகராறு மூன்று கோட்டல் வளாகத்திலும் பலதடவை கண்டு இருக்கிறேன். நாம் அதனைத் தான் ஊடல் என்று சொல்கிறோமே என விட்டுவிட்டேன்.

இப்போது அவர்கள் என்பதிலுக்காக காத் திருந்தாலும் தங்களது வேலைத் திட்டத்தில் மிகவும் உறுதியாக இருந்தார்கள். கமராவை எனக்கு நீட்டியபடியே ஒருவாறு முத்தமிட்டு விட்டான். முத்தமிட்டதை நான் கண்டேன் ஆனால் அவள் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை.

நான் சற்றுச் சத்தமாகவே சொன்னேன் “5 நிமிடம் பொறுங்கள். அந்த மலையேறும் எடுத்து விடுகிறேன்” என்று. அவளுக்கு மலையேன்? மடவென்ன. ஓக்கே! “நாம் முன்னே போய் நிற்கிறோம்” வாறுங்கள் என்றான்.

சற்று நேரத்தில் முன்பக்கம் சின்றேன். கப்பலின் முன்பக்கப் பகுதி நீரே கிழித்துக் கொண்டு பாய்ந்தது. அதனையும், அவர்கள் இருவரையும் ஒரு சட்டத்திற்குள் படமாகிக் கொடுத்தேன்.

அதனைப் பார்த்த அவள் தன்னை ஒருபடம் எடுத்து விடும்படி தனது கமராவை என்னிடம் தந்தாள். தன்னைத் தனியாக எடுக்கும்படி. நான் அவளை எடுப்பதற்காக ஓடும் கப்பலில் பின்படலம் அழகாக வரும் வரை காத் திருந்தேன். அவளோ விடவதாக இல்லலை தானும் படத்தில் வரவேண்டும் என அவளை அடம்பிடித்துக் கொண்டு நின்றான்.

அழகிய கப்பல்தல்தாய்லாந்து நாட்டின் கலாச்சாரத்தை காட்டும் பிசுக்கள் தலையில். மொத்தத்தில் ஒரு மணமகள் போல் தெரிந்தாள். நான்கு படம் படப்படக் என்ற கிளிக் செய்தேன்.

என் ஆவலையே புரிந்து கொண்டவன், அவளிடம் எனக்கும் ஒரு போஸ் கொடுக்கவும் அவர் எடுப்பார் என்றான். அவள் சற்றும் தயங்காமல் இடும்பை நெளித்து மார்பை நிமிர்த்தி சும்மாயிருந்த மயில் சிறகு விரிப்பது போல் மூடிந்தவரை தன்னை அழகை விரித்தாள்.

சற்று நேரத்தில் அவள் மாயமாக உள்ளே மறையே, அவளையே சூற்றிய வண்டு என்னிடம் வந்தது.

“நான் எனது மின் அஞ்சல் தருகிறேன் அந்தப்படத்தை எனக்கு அனுப்பவிடு” சொன்னான். நான் ஒப்புக்கு வணைபிக் கொண்டேன்.

என்னை அவதானித்ததாகவும், அழகை இரசனை அதிகம் எனக்கு உள்ளதாகவும் தன் கணிப்பகை கபறினான். “நான் மலையேறிய இரந்து வந்துள்ளேன்” என்றவன் சட்டென “நீங்கள் தனியாகவா வந்தீர்கள்?” எனக் கேட்டான். “இல்லலை நான் மனவையுடன்” என்றேன்.

சத்தம் வராமலே ஏதோ வாய்க்குள் பசுவது திரிந்தது. அதனை எப்படி என்றாலும் வதைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

சிரித்துக்கொண்டே சொன்னான் “நான் இங்கு வந்துதான் இந்தப் பண்ணைச் சந்தித்தனே. சும்பர்” என்று வாயை உறிஞ்சினார். எதனைச் சொன்னார் என்பது அவரது கண்களிலும், சொண்டிலும் திரிந்தது. சரி அதனை விடங்கள் அதற்கு அடுத்தால் போல் “கொஞ்ச நேரம்போதும் வண்டும் என்றால் சொல்லவும். கோட்டலிலேயே அந்த நேரத்தை நான் தருகிறேன் என்றார்.

“ஏன் மாமாவலையை பார்க்கிறார்?” என்று தமிழில் என்றால் உடனடியாகக் கேட்டு விடலாம். இது அவனுக்கு புரியும் பாசையில் கேட்டு விட்டனே. “அப்படி என்றால் நீ யார்?” என்று. அத்தோடு “உனக்கு என்ன லாபம்?” என்றனே.

அவன் சொன்னவார்த்தை எனக்கு தீ பாவனி மலிவூவிற்பனையை ஞாபகமட்டியது. அதாவது ஆறு பரேகை கொடுத்தால் அவள் தனக்கு ஒரு முறை இலவசம் என்றான்.

- □□□□□

□□□□□□□□□□ - □□□□ 2018<7span>